

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

14 oktober 1999

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten
Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de intrekking van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 tot reglementering van het socialehuurstelsel

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Donderdag 14 oktober 1999

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.33 uur.*

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hauthem tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de toepassing van de zogenaamde omzendbrief-Peeters met betrekking tot de faciliteiten.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de tijd gaat snel, de omzendbrieven werden eind 1997 al aangekondigd. Ze waren gericht aan de Vlaamse administratie en aan de OCMW's en de gemeentebesturen van faciliteitengemeenten. Alle documenten voor de inwoners van die gemeenten moesten zonder uitzondering uitsluitend in het Nederlands worden opgesteld. De inwoners konden een vertaling in het Frans aanvragen. De omzendbrief wilde een einde maken aan het misbruik van de faciliteiten om de tweetaaligheid de facto in te voeren.

Minister Peeters werd door de Franstaligen gezien als de Karadzic van Vlaanderen. De zes burgemeesters van de faciliteitengemeenten kregen de steun van ongeveer alle Franstalige partijen. Deze trokken trouwens naar de Raad van State om de omzendbrief te laten schorsen en vernietigen. De Raad van State ging daar gelukkig niet op in. Intussen heeft een aantal gemeentebesturen beslist om aanslagbiljetten voor het huisvuil, milieuheffing en dergelijke in het Frans op te stellen. Bepaalde van die beslissingen zijn geschorst of vernietigd omdat

de omzendbrief niet werd toegepast. Minister Peeters voerde deze schorsing enkel wegens technische vormfouten door. De Vlaamse regering bewandelde de juridische weg, wij hebben dat beleid gesteund, maar we wensen ook een politieke reactie, namelijk de bestraffing van die burgemeesters. We beseffen dat dit een federale bevoegdheid is, maar u zou er bij de federale minister van Binnenlandse Zaken kunnen op aandringen.

Voormalig minister Peeters zei dat hij systematisch daden van onbehoorlijk bestuur van burgemeesters, ook van de zes faciliteitengemeenten en van Voeren, doorgaf aan zijn federale collega. Op een schriftelijke vraag van mij over het aantal doorgestuurde dossiers kreeg ik een bizar antwoord – en ik citeer : 'Het administratief toezicht berust niet enkel bij de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, maar eveneens bij de provinciegouverneurs zodat de gevraagde informatie niet te kwantificeren is.'

Blijkbaar kon minister Peeters niet eens nagaan hoeveel klachten op de tafel van de federale minister van Binnenlandse Zaken waren beland. Trouwens, de burgemeesters van Wezembeek-Oppem en Kraainem hebben onlangs opnieuw de aanslagbiljetten voor het huisvuil in de taal van de betrokkene verstuurd. Ze negeren opnieuw de omzendbrief.

Hoeveel besluiten zijn er op basis van de omzendbrief, sinds die van kracht werd, geschorst en vernietigd ? Zult u de lijn van uw voorganger aanhouden ? Zult u een poging ondernemen om dat onbehoorlijk bestuur te sanctioneren ? U zou daarvoor uw federale collega moeten aanspreken voor de burgemeesters en de provinciegouverneurs voor de schepenen. Niets belet u te vragen om de tuchtprocedure waarin is voorzien in artikel 82 van de gemeentewet op te starten. Dat zou pas een politiek signaal zijn.

Van Hauthem

Het niet-optreden tegen deze zes burgemeesters staat in schril contrast met de sanctie tegen de burgemeester van Meise. Die bekritiseerde het afbraakbeleid van minister Stevaert en daarvoor werd een tuchtdossier geopend.

Ik hoop, mijnheer de minister, dat de omzendbrief niet ter sprake komt op de Costa. Indien dat op de agenda staat, holt u uw eigen beleid uit.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de CVP-fractie vindt dat er geen enkele reden is om de houding inzake de rondzendingbrieven te veranderen. We hebben destijds de met redenen omklede motie goedgekeurd en een restrictieve toepassing gevraagd van de faciliteitenwetgeving.

De faciliteiten moeten worden aangewend om het mogelijk te maken dat de mensen zich geleidelijk aanpassen aan de taal van het gebied. In die zin zijn ze een hulpmiddel. We pleiten ervoor dat men de wetgeving niet langer negeert.

Mijnheer de minister, in Wezembeek-Oppem werden aanslagbiljetten in afwezigheid van de ontvanger verstuurd. U hebt de gouverneur van Vlaams-Brabant de opdracht gegeven daarover een onderzoek in te stellen. Is er al enig resultaat bekend? Kan een ontvanger verantwoordelijk worden gesteld voor daden die in zijn afwezigheid maar uiteindelijk in zijn naam werden verricht?

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de interpellatie wijst, net zoals de vorige over dit onderwerp, op het inefficiënt gestructureerd geheel in dit land. We weten allemaal dat deze gemeenten behoren tot Vlaanderen, dat ze onder het toezicht staan van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering en dat ze de decreten van dit parlement moeten naleven.

Wanneer men vaststelt dat er daden van onbehoorlijk bestuur worden gepleegd, dan blijkt dat er een andere regeling is en dat er enkel sancties kunnen worden getroffen door een instantie waarvoor we niet bevoegd zijn. Dat is een verkrachting van het democratisch principe. Wanneer men namelijk be-

voegd is om decretaal op te treden en om toezicht uit te oefenen, dan moet men ook de macht hebben daden van onbehoorlijk bestuur te bestraffen. In deze materie wordt het democratisch beginsel uitgehouden.

Hoe kan dit probleem worden opgelost? Het Vlaams Parlement kan de federale wet niet veranderen. Een mogelijkheid is de zaak te bespreken in de conferentie die binnenkort van start gaat. Mijnheer de minister, komen de faciliteiten daar ter sprake? Het gaat hem immers om het uitoefenen van een keurig gezag, ook voor wat de faciliteiten betreft. Het gaat niet op dat andere instanties zich daarmee inlaten.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de rondzendingbrief van toenmalig minister Peeters moet worden nageleefd door de ondergeschikte besturen. Mijnheer de minister, indien u zijn beleid voortzet, moet men de inhoud van die brief respecteren.

We mogen deze zaak echter niet opschroeven tot het belangrijkste thema van de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement. Het opleggen van sancties behoort niet tot onze bevoegdheid. Ik dring er wel op aan dat u uw federale collega inlicht wanneer sommige burgemeesters deze omzendbrief aan hun laars lappen.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal de omzendbrief over het taalgebruik in de gemeenten van het Nederlandstalig taalgebied die op 16 december 1997 werd verstuurd, net als mijn voorganger onverkort toepassen. Op 3 februari 1998 werd trouwens een gelijkwaardige brief opgesteld voor de OCMW's.

Deze brieven geven enkel een toelichting over de geldende taalwetgeving. Inzake de faciliteitenregeling wordt er duidelijk gewezen op het restrictieve en niet-repetitieve karakter van de wetgeving. Ik zal deze brief zeker niet intrekken.

Via Belga vernam ik dat de burgemeester van Wezembeek-Oppem er op 3 september 1999 mee dreigde de taalwetgeving niet toe te passen voor de verzending van de aanslagbiljetten voor de milieubelasting. Ik heb onverwijld gereageerd en gesteld dat de omzendbrief van toepassing blijft en dat beslissingen van het college van burgemeester en

Sauwens

schepenen die de taalwet schenden, worden vernietigd.

Dezelfde dag heb ik de administratie de opdracht gegeven om de gouverneur van Vlaams-Brabant met een onderzoek te gelasten. De gouverneur treedt op als commissaris van de Vlaamse regering. Hij moet ter plaatse de beslissingen opvragen van het college. Hij kan ook een aantal feitelijke vaststellingen doen. Hij beschikt dus over de mogelijkheid informatie in te winnen.

Op 20 september vernam ik dat in Kraainem de aanslagbiljetten voor de milieubelasting op dezelfde dag in 506 van de 4.980 gevallen onmiddellijk in het Frans waren opgesteld en niet eerst in het Nederlands. Het gaat om belastingplichtigen die gevolg gaven aan een oproep in het gemeentelijk informatieblad en een Franstalig huis-aan-huisblad om het aanslagbiljet vooraf in het Frans aan te vragen. Op 23 september heb ik de administratie gevraagd om ook deze zaak te onderzoeken.

Ondertussen heb ik zelf de resultaten van deze onderzoeken niet afgewacht om de ontvanger een brief te sturen. Ik maakte daarin aan de ontvanger duidelijk dat hij een aantal rechtsbepalingen in acht moet nemen en dat hij voor de toepassing van de wet persoonlijk verantwoordelijk is. Dat geldt ook voor de invordering van de gemeentebelasting.

Ik wil niet vooruitlopen op de resultaten van het onderzoek. Indien blijkt dat er zich handelingen hebben voorgedaan die aanleiding geven tot tuchtmaatregelen of tot het opstellen van een tuchtdossier en strafrechtelijke vervolging, dan zal ik de nodige initiatieven nemen. Ik wil dat echter doen op basis van dossiers, beslissingen en feitelijke vaststellingen en niet op basis van geruchten en beweringen. Ik heb niet de behoefte op ieder bericht van een burgemeester dat in *Dimanche Matin* en dergelijke verschijnt, te reageren. We moeten het Vlaams gezag wel ten volle laten gelden.

Er is een dubbel spanningsveld. In het regeerakkoord staat een hoofdstuk over de gemeentelijke autonomie. De gemeenten zijn onze eerste partners. In onze drang een aantal mistoestanden in enkele gemeenten aan te pakken, moeten we toch oplossen de gemeentelijke autonomie niet te ondergraven via een centraal Vlaams toezicht dat alles en nog wat zou regelen. Ik verwijs hierbij naar uw opmerking over de burgemeester van Meise. We moeten behoedzaam zijn. De toestand in de 6 faci-

liteitengemeenten is verschillend. We mogen bepaalde toestanden niet gebruiken om de autonomie te beknotten. We mogen niet vergeten dat we niet bevoegd zijn om onwillige gemeenten te bestraffen die manifest de wetgeving met voeten treden.

Het incohereren van een gemeentebelasting is het gevolg van een beslissing van het schepencollege. Er werd bij de incohering gewacht tot de ontvanger met vakantie was om plots een drukwerk in een gemeente te verspreiden zonder dat er een aanwijsbare factuur bestond of zonder dat een aanwijsbare daad werd gesteld door een schepen, de burgemeester, het schepencollege of de gemeenteraad. Men werkt in een schemerzone. Indien de ontvangers hun werk doen, zouden een aantal betalingen moeten kunnen worden teruggestort. We moeten vandaag geen oproep doen aan de bevolking van die gemeente om niet te betalen. Strikt genomen moet iedereen die belasting wel betalen.

Een aantal mensen bewegen zich in deze schemerzone, meestal om hun interne lokale positie te versterken. Dergelijke toestanden worden vaak enkel gecreëerd om aan dorpspolitiek te doen. Het officiële Vlaamse gezag moet zich daardoor niet uit zijn lood laten slaan. We moeten dit correct aanpakken.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt een kort, laconiek en weinig grondig antwoord gekregen op uw vraag naar cijfers over het aantal vernietigingen en schorsingen. Ik zal de gegevens opvragen en ze u de volgende dagen bezorgen. Ik heb een van de volgende dagen trouwens een afspraak met de gouverneur van Vlaams-Brabant. Ik zal dit zeker met hem bespreken.

Ik zal onmiddellijk optreden in de gemeenten zodra een concreet feit wordt gemeld dat zich ofwel leent tot strafrechtelijke vervolging ofwel tot tuchtmaatregelen. In de huidige fase zal ik me dan moeten wenden tot de federale minister van Binnenlandse Zaken.

Als de Costa van start gaat, moeten we op basis van het regeerakkoord de eis ten volle ondersteunen om de gemeente- en provinciewet te regionaliseren. Vanzelfsprekend zullen we de problematiek van de faciliteiten aan bod laten komen. We stellen immers vast dat de toepassing van de wetgeving tot grote moeilijkheden, patstellingen en inefficiëntie leidt.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik onderhoud daaruit twee zaken. Ten eerste blijft de omzendbrief, die een bedoeling had, ongewijzigd. Ten tweede is het ten opzichte van de vorige Vlaamse regering nieuw dat minister Sauwens niet uitsluit dat hij zijn federale collega indien nodig wil vragen de tuchtprocedure op te starten. We zijn hier tevreden over. De vorige minister sloot dat wel enigszins uit, want hij heeft dit nooit gedaan.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Hauthem en door de heer Van der Poorten en mevrouw Guns werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de intrekking van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 tot reglementering van het socialehuurstelsel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de intrekking van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1999 tot reglementering van het socialehuurstelsel.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de pers vernamen we dat de intrekking van het besluit van 11 mei 1999 tot reglementering van het socialehuurstelsel een van de eerste handelingen was die u stelde als minister van Huisvesting. Dat besluit vloeide voort uit de Vlaamse Wooncode, die tijdens de vorige zittings-

periode in deze commissie werd besproken met minister Peeters.

Met het huurbesluit wilden we de doelgroep van de socialehuursector enerzijds uitbreiden en anderzijds de leefbaarheid van de socialehuisvestingsprojecten waarborgen. Het besluit is totstandgekomen na druk overleg met de socialehuisvestingssector en de bevoegde overheid, in casu de VHM. Uw handeling komt over alsof u minister Peeters desavoueert.

Naast de onduidelijkheid over de redenen voor de intrekking, stellen er zich volgens ons ook een aantal juridische problemen. In het besluit van 11 mei 1999 werd logischerwijze bepaald dat het besluit van 1994 werd ingetrokken. Uw besluit van 7 september 1999 trekt het besluit van 11 mei wel in, maar maakt op geen enkele manier gewag van de inwerkingstelling van het oude besluit van 1994. Dit betekent dat er momenteel geen enkele rechtsgrond bestaat voor het verhuren van sociale woningen. Mijnheer de minister, ik vermoed dat u zult antwoorden dat bij het intrekken van het besluit van 11 mei het besluit van 1994 automatisch opnieuw in werking treedt en volle rechtskracht krijgt.

Deze benadering roept echter ernstige vragen op. Zowel voor de huurders als voor de huisvestingsmaatschappijen betekent dit dat ze zich op dit ogenblik in onzekerheid bevinden. Ze zijn zich daar blijkbaar wel niet van bewust, want de VHM heeft een telex verstuurd waarin wordt meegedeeld dat het besluit van 1994 van toepassing is.

Vervolgens rijst de vraag naar de invulling van het nieuwe huurbesluit. De Wooncode kwam tot stand na een diepgaand parlementair debat tijdens de vorige zittingsperiode. Voor de uitvoering ervan moesten nog een aantal belangrijke besluiten worden genomen. Het nieuwe socialehuurbesluit is een belangrijk instrument. Ik verneem via de sector dat morgen een vergadering plaatsheeft waar het nieuwe huurbesluit zal worden besproken. Aangezien er toch al een voorstel bestaat, zou ik graag vernemen wat de krijtlijnen zijn.

Anderzijds is het socialehuurbesluit vooral belangrijk voor de huisvestingssector en meer bepaald voor de vele bouwmaatschappijen in Vlaanderen en voor de VHM. De socialeverhuurkantoren en het VOB zouden ook zijn uitgenodigd. Op welke manier kunnen ze in de toekomst bij dit besluit worden betrokken ?

Heeren

Mijnheer de minister, ik heb dan ook enkele concrete vragen. Ten eerste, omwille van welke reden werd het besluit van 11 mei 1999 ingetrokken? U had het immers ook gewoon kunnen wijzigen. In welke mate werd overleg gepleegd met de VHM? Wat was het standpunt van de VHM?

Ten tweede, waarom werd het oude besluit van 1994 niet opnieuw rechtsgeldig gemaakt? Het probleem beslaat drie weken. Hoe zit het met inschrijvingen die gebeurden in de periode tussen de publicatie van het besluit van 11 mei of 31 augustus en de datum van de publicatie van de intrekking of 18 september? In die periode hebben talrijke bouwmaatschappijen initiatieven genomen op basis van het nieuwe besluit. Wat zult u antwoorden indien morgen een kandidaat-huurder die een woning kreeg toegewezen, daarover zal procederen? De vraag op het terrein is immers nog steeds veel groter dan het aanbod.

Ten derde, op welke rechtsgrond moeten een huurder, kandidaat-huurder en huisvestingsmaatschappij zich vandaag baseren? Wat zijn de krachtlijnen van het nieuwe socialehuurbesluit en in welke mate verschilt het van het besluit van 11 mei?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de intrekking van het besluit van 11 mei was een van mijn eerste beleidsdaden. Het is trouwens een beslissing van de hele Vlaamse regering. Het was vanzelfsprekend geen impulsieve daad. De minister moet rekening houden met de mening van de betrokken sector en die was niet bepaald gelukkig met het besluit van 11 mei.

Volgens de VVH bulkte het besluit van de goede bedoelingen, maar op haar persconferentie van 27 augustus jongstleden zei de vereniging dat er te veel juridisch betwistbare en administratief onuitvoerbare bepalingen in stonden en dat het voortbestaan van de sector in gevaar kwam. Er is twee jaar lang overleg geweest met de sector, maar er zijn ook bepalingen toegevoegd ná het overleg. Vooral deze bepalingen veroorzaken nu problemen. Het Vlaams Overleg Bewonersbelangen heeft eveneens nogal wat bezwaren geuit, van enigszins andere aard vanzelfsprekend. Ik verwijs naar de heftige reacties in de media en hun activiteitenverslag.

Ook de VHM had er mij in haar memorandum en in een eerste kennismakingsronde al op gewezen dat de nieuwe huurreglementering aan ernstige

bijsturing toe was. Volgens de VHM die daarover al aan haar raad van bestuur gerapporteerd had, waren enkele bepalingen in het nieuwe besluit geslopen die tot rechtsonzekerheid en zelfs rechtsongelijkheid bij de huurders zou leiden. Ik heb dat laten nagaan en ben tot dezelfde conclusies gekomen.

Volgende overwegingen waren doorslaggevend om het besluit van 11 mei in te trekken. Aan een verbetering van dat besluit werken zou niet kunnen verhinderen dat de verhuurders intussen heel hun beheerssysteem zouden moeten aanpassen voor de duur van enkele maanden om het daarna opnieuw aan te passen aan de grondig gewijzigde versie. Dat alles zou dubbele kosten en veel administratieve rompslomp hebben meegebracht. Dan hebben we het nog niet eens gehad over de huurders die er helemaal het noorden bij zouden verliezen.

De intrekking van het besluit houdt in dat het eigenlijk nooit heeft bestaan, en daardoor blijft het besluit van september 1994 gelden. De periode tussen 31 augustus 1999 en 18 september 1999 is een soort overgangperiode. Als in die periode iemand een beroep doet op het ingetrokken besluit, moeten we dat toch naleven. De maatschappijen weten dat ook. Het gaat gelukkig slechts om enkele gevallen, minder dan tien.

Uiteraard voorzien we in een nieuw sociaalhuurbesluit. Ik kan u al enkele krachtlijnen geven, maar ik wil niet de indruk wekken dat het besluit volledig afgewerkt is. Het overleg met de sector start morgen. Ik zal daar een ontwerp voorleggen, wat uiteraard geen enkele bindende waarde heeft. Het overleg is uitgebreider dan in het verleden. Naast de VHM zal nu ook het VOB aanwezig zijn, de socialeverhuurkantoren, de VVSG en het VWF, omdat zij allen betrokken partij zijn.

Het stedelijk beleid en de huisvesting zullen deel uitmaken van het overleg. We denken aan het bevorderen van de sociale leefbaarheid van onze steden en gemeenten, het tegengaan van kansarmoede en de concentratie van allochtonen in sociale huurgetto's, het toegankelijk maken van de socialehuursector voor beroepsactieven met een laag inkomen dat iets hoger ligt dan dat van vandaag. Dit laatste moet de werkloosheidsval vermijden en de sociale mix mogelijk maken. We willen dit koppelen aan een administratief eenvoudige procedure. Vooral de toegang tot de sociale woning moet nauwkeurig worden gereguleerd, evenals de rechten en plichten van beide partijen.

Anciaux

Ik heb het daarnet gehad over de sociale mix. We zullen deze maatregel samen met een aantal andere moeten bekijken. Het huurbesluit alleen kan hiervoor geen oplossing bieden. Niet alleen de laagste inkomensgroep maar ook de iets hogere moeten toegang krijgen tot de sociale huisvesting. Om te vermijden dat de prioritaire doelgroep, namelijk die met het laagste inkomen, geen aanspraak kan maken op de sociale huisvesting, wordt verder gebruik gemaakt van de bestaande lijsten van inschrijving. Bovendien moet men voorzien in een uitgebreid aanbod. We wensen daarenboven een huursubsidie uit te werken die de mensen de kans biedt om op de privé-markt op een sociaal verantwoorde wijze een woning te vinden.

We moeten de rechtsonzekerheid uitsluiten voor eenieder die een contract tekent. De toegangs- en de inkomensregels mogen niet meer worden omzeild. We wensen het besluit een socialere dimensie te geven door onder meer de ondergrens af te schaffen. Het is de bedoeling het huurbesluit gezinsvriendelijker te maken.

Ook willen we meer aandacht schenken aan de leefomgeving ten nadele van de wooncomplexen zelf. Dat vereist een grotere verantwoordelijkheid en autonomie van de socialehuisvestingsmaatschappijen. Ze moeten immers kunnen inspelen op de plaatselijke situaties.

De responsabilisering van de huurder moet beter worden gereguleerd. Het moet ook mogelijk zijn hiervoor tegemoetkomingen toe te staan. Men mag de sociale promotie niet bestraffen. Om de mix aan maatregelen mogelijk te maken, is het opbouwen van een solidariteitsfonds noodzakelijk.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de minister, uw betoog komt er in feite op neer dat uw voorganger en huidige coalitiepartner slecht werk heeft

geleverd. In uw krachtlijnen zijn er veel gelijkenissen met het huidige sociaalhuurbesluit.

Ik blijf bij mijn stelling dat men bij het intrekken van het besluit automatisch zou moeten vermelden dat het besluit van 1994 van toepassing is. Ik geef toe dat daarover geen eensgezindheid bestaat tussen juristen.

U hebt een aantal organisaties opgesomd die betrokken zijn bij het overleg. Deze commissie heeft in het verleden veel knowhow opgebouwd. U zou best ook ons standpunt horen inzake een nieuw sociaalhuurbesluit. In de huidige Wooncode staat dat zowel de socialehuisvestingsmaatschappijen als de VHM bevoorrechte partners zijn om het beleid uit te bouwen. De VHM is de belangrijkste partner op het veld, want ze moet immers zorgen voor de toepassing. Ik zie niet in wat het Vlaams Woningfonds te maken heeft met het Vlaams huurbesluit van de VHM.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik dank mevrouw Heeren omdat ze mijn visie ondersteunt. Uiteraard ben ik vragende partij om overleg te plegen met het parlement. Van de VHM heb ik geen enkele negatieve opmerking gekregen over het feit dat we de bewoners, de verhuurkantoren, het Woningfonds en de steden en gemeenten hebben uitgenodigd om mee te discussiëren.

We moeten de zaak in een omvattende visie kaderen. Men mag het sociaalhuurbesluit niet als een geïsoleerd instrument beschouwen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.18 uur.*
